

Førtiltrædelsesstrategien betyder jo dels, at vi økonomisk giver en betydelig bistand til østeuropæiske lande på 1,2 mia. ecu om året – det er noget, der ligner små 10 mia. danske kroner – som støtte til deres omstrukturering på det økonomiske område, dels er det også en strategi, der via hvidbog viser over for de østeuropæiske lande, hvilke krav de møder på det indre markeds område, og endelig er det så via den såkaldte strukturerede dialog, som har stor betydning, at de østeuropæiske lande rent praktisk knyttes tæt sammen med EU.

Man skal altså ikke være blind for, at via den såkaldte strukturerede dialog, som finder sted på alle niveauer, sker der i disse måneder og halve år en meget tæt koordinering, tilvænnning, øgelse af samarbejdet imellem østeuropæere og os i EU.

I forhold til førmedlemskabsstrategien har vi jo også fra dansk side vor egen strategi. Vi har en omfattende Øststøtte, og vi yder specielt i forhold til de baltiske lande og Polen en meget målrettet støtte via vores teknisk-administrative bistand for at hjælpe netop disse lande med at overvinde de problemer, de står over for, når de skal være medlemmer. Vi yder her en direkte kontant, målrettet støtte til, at de baltiske lande og Polen kan blive klar til medlemskabet, og det agter vi at fortsætte med.

Det blev rejst fra hr. Steen Gades side, om man ikke kunne gøre noget mere for at inddrage de østeuropæiske lande i samarbejdet omkring kriminalitet. Svaret er ja, og det er det, der sker. Da lederne fra de østeuropæiske lande var i Dublin, var temaet for diskussionen for stats- og regeringscheferne, altså fra de 15 medlemslande og ansøgerlandene, netop, hvorledes vi i fællesskab bedre kunne bekæmpe kriminalitet. Det var en temadrøftelse, netop fordi vi ved, at det er et centralt emne også senere hen under optagelsesforhandlingerne.

I øvrigt yder Danmark jo også her bilateralt i forhold til f.eks. de baltiske lande en meget præcis støtte til at forbedre deres systemer for grænseovervågning, registrering af personer på disse områder, som netop er en forudsætning for også at kunne foretage en bedre registrering af kriminalitet.

I begyndelsen af det nye år er det min hensigt at lægge op til, at vi drøfter Danmarks østpolitik, den assistance, som vi giver fra Danmark til østeuropæiske lande, drøfte de hidtidige resultater, hvilke retningslinjer der skal lægges i fremtiden, og jeg vil se frem til en sådan diskus-

sion, for jeg tror, den er vigtig. Vi har et vigtigt program her, vi skal jo undersøge og vurdere, om det er godt nok.

Og så til sidst vil jeg gerne gøre en særlig bemærkning til noget, hr. Peter Duetoft sagde, og som spiller en alt for lille rolle i vores diskussioner her. Hr. Peter Duetoft sagde nemlig, at EU-samarbejdet med Østeuropa jo ikke kun er et spørgsmål om nogle økonomiske transaktioner, det er jo også et spørgsmål om demokrati, om respekt for menneskerettigheder og om respekt for minoriteter.

Det hører jo også med til optagelseskriterierne for de østeuropæiske lande, at de lever op til høje standarder på disse områder og derfor er klar over, at de ikke kun er med i et økonomisk samarbejde, men også i allerhøjeste grad i et politisk samarbejde. Vi ser nogle gunstige resultater af dette, som jeg synes bliver overset for meget. De nye ansøgerlande er godt klar over, at de er nødt til at gøre et ihærdigt arbejde med at forbedre vilkårene for minoriteter.

Vi har set afslutningen af aftaler om minoritetsspørgsmål mellem Ungarn og Rumænien, mellem Ungarn og Slovakiet – de fungerer nok ikke i det praktiske altid, som de skulle. Vi har senest set en aftale mellem Tjekkiet og Tyskland, som er meget vigtig, og vi har set store fremskridt i forholdet mellem balterne og Rusland, som alt sammen tegner billedet af, at netop medlemskabsperspektivet i disse år nærmest tvinger de østeuropæiske lande til at forsøge at ordne sig med deres minoritetsproblemer.

Til sidst til hr. Keld Albrechtsen om, hvad de østeuropæiske lande egentlig ønsker – deres folk, deres regeringer. Vi har nu på helt demokratisk vis jo set en række regeringsskifter i Østeuropa. Der er nogle hvert år, men et er uundgåeligt det samme: den nye regering, der kommer til, er mindst lige så ivrig efter optagelse i EU og i NATO som den afgående.

Hr. Keld Albrechtsen brugte udtrykket om Solidarnosc. Jeg kan sige, at deres efterkommere, som nu har den politiske magt i Polen, er blandt de ivrigste til at forsøge at finde Polens plads i EU og i NATO. Sådan ser det altså ud i dag, og det synes jeg, hr. Keld Albrechtsen skulle lægge en smule mærke til.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg er ligesom udenrigsministeren dybt fascineret af den helt særegne alliance, vi oplever her i Folketingssalen omkring EU-spørgsmålet med på den ene side Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti og på den anden side Enhedslisten.